

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119211091
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2023:7119211091.11

Uznesenie

Okresný súd Košice I v spore žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX B., štátny občan SR, proti žalovanému: B. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. X, XXX XX E., štátny občan SR, v zast. JUDr. Martinou Gombosovou, advokátkou, so sídlom: Floriánska 16, Košice, o zaplatenie 21.133,935 EUR,

rozhodol:

- I. Konanie **zastavuje**.
- II. Žalovanému **priznáva** náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 3.10.2019 po čiastočnom späťvzatí doručenom súdu dňa 21.5.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 13.133,935 EUR s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 13.133,935 EUR od podania žaloby do zaplatenia. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

2. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.3.2023 zobral žalobca žalobu v celom rozsahu späť v zmysle ust. § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

3. Žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne doručil dňa 13.03.2023 súhlas so späťvzatím žaloby a navrhol súdu, aby mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa ust. § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP), ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 CSP). Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva a preto otázku, či išlo o dôvodne podanú

žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Nejde o to, či sa žalobca domohol žalobou uplatneného nároku alebo nie, pretože po späťvzati žaloby súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Dôkazné bremeno k uvedenej skutočnosti leží na žalobcovi, pretože v prípade preukázania skutočností, že k späťvzatiu žaloby došlo iba pre správanie žalovaného, by súd priznal náhradu trov konania žalobcovi a nie protistrane. Pokiaľ však žalobca zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, t.j. o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, s tým že zároveň žalobca nepreukáže, že k zastaveniu konania došlo iba pre správanie žalovaného, vzniká mu zásadne povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania.

10. Žalobca pri úkone späťvzatiu nepreukázal dôvod späťvzatiu žaloby, resp. že by k späťvzatiu došlo na základe dôvodu na strane žalovaného. Keďže žalobca takto neučinil, súd musel konštatovať, že procesne zaviniť zastavenia konania o žalobe a preto súd mu uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v celom rozsahu (100%). Žalovaný bol v konaní právne zastúpený a preto trovy konania predstavujú minimálne trovy právneho zastúpenia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. V citovanom ustanovení § 257 Civilného sporového poriadku je fixované moderačné absolúčne právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 CSP), nevyklučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 CSP. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo treba použiť § 257 CSP. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na rôzne aspekty konkrétneho prípadu. Stáva sa tak vtedy, keď súd dôjde k záveru, že povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z rozmanitých dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

13. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nálezy Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie solventná, alebo, že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany (sp. zn. 2Cdo/102/2017).

14. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania zvažoval aj použitie ustanovenia § 257 CSP, avšak v tomto konkrétnom prípade súd nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa tak v osobnom či majetkovom postavení žalobcu a ani v predmete sporu. Žalobca v konaní ani netvrdil, že by sa naňho mala vzťahovať aplikácia ustanovenia § 257 CSP a jeho prípadné nepriaznivé osobné, majetkové a sociálne pomery nevyplývali ani z obsahu spisu.

Poučenie:

Proti prvému a druhému výroku tohto uznesenia je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a) a písm. m) CSP).

Proti tretiemu výroku tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie (§ 357 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (ust. § 363 CSP).